

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra PERNILLES KORTE FRØIKENSTAND

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 241. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb06val-shoot-idm140013640263968/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

ACTUS III. SCENA I.

HENRICH. En Historie, som vil give Anledning til Reformation udi en Sædvane, hvis Misbrug man heraf seer.

LEONARD. Jeg kand intet sige derom, førend jeg hører det.

HENRICH. Vor heele Orden har i Sinde at forestille Øvrigheden, at den samme onde Skik maa afskaffes.

LEONARD. Ach jeg beder, ærværdige Pater vil giøre det kort; thi jeg brænder af Begiærlighed efter at vide, hvad det er.

HENRICH. En gammel Kone, ved Navn Lucie, som boede en halv Mil uden for Byen, blev udi disse Dage syg, og derfor havde Bud efter mig, saa vel som efter denne ærværdige Pater Merian, for at aabenbare noget, som laae hende paa Hiertet; hvilket ogsaa skeede. Det samme var Hr. Leonard og hans Huus angaaende.

LEONARD. Hvad var det da? ærværdige Pater!

HENRICH. Det understaaer jeg mig ikke at sige ham.

LEONARD. Ach Himmel! hvortil tiener da dette Præ-ludium?

HENRICH. Jeg vil nok sige ham det, men med Condition, at han lover mig først, at han ikke vil giøre hende nogen Skam i hendes Grav.

LEONARD. Er hun da død?

HENRICH. Ja, hun er baade død og begravet.

LEONARD. Det er dog meget at hendes Dotter, som er hos mig, intet Bud har faaet derom.

HENRICH. Aarsagen dertil skal min Herre let begribe, naar han faaer Historien at høre.

LEONARD. Lad mig da faae Historien at høre.

HENRICH. Lover han mig da først, at han ikke vil hevne sig paa det døde Legeme?

LEONARD. Hvad kunde det nytte mig? Jeg lover ham paa min Ære, at jeg aldrig skal giøre hende nogen Skam i hendes Grav.

HENRICH. Got! saa skal jeg da aabenbare det altsammen. Da vi komme til hende, faldt hun i bitter Graad, og endelig sagde: Ærværdige Fædre! der ligger mig